

รายงาน

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย
(พ.ศ. 2541)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

370.1 สภารัฐมนตรีการศึกษาแคนาดา

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศแคนาดา (พ.ศ. 2541). = Report on Education in Canada (1998) / สภารัฐมนตรีการศึกษาประเทศแคนาดา; วิลเลียมส์ อดุงกิตติมาลย์, แปล. _ _ กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.

50 หน้า.

ISBN 974-8086-66-6

1. การปฏิรูปการศึกษา - แคนาดา 2. วิลเลียมส์ อดุงกิตติมาลย์, III. ชื่อเรื่อง.

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศแคนาดา (พ.ศ. 2541)

แปลและเรียบเรียงจากเอกสารเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ตของ สภารัฐมนตรีการศึกษาแคนาดา

เรื่อง Report on Education in Canada (1998)

โดย Council of Ministers of Education, Canada

Web Site : <http://www.cmec.ca/reports/rec98/index.stm>

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2542

จำนวน 1,000 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มงานรายงานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ถ.สุขุขทัย กรุงเทพฯ 10300

โทร. 668-7123 ต่อ 2431, 2433

สำนักพิมพ์ บริษัท ที.พี.พรีนธ์ จำกัด

โทร. 433-0026-7, 433-8586

โทรสาร 433-8587

คำนำ

ในปัจจุบัน การปฏิรูปการศึกษากำลังเป็นกระแสหลักในการพัฒนาประเทศทั่วโลก อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการของสังคมให้มากที่สุด

แคนาดาเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ลักษณะการทำงานเปลี่ยนแปลงไป โดยจะต้องอาศัยความรู้ทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลให้เกิดความท้าทายใหม่ ๆ ในการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาและการทำงาน

ในประเทศแคนาดา การศึกษาเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกรัฐและปริมณฑล จึงมีการจัดตั้ง “สภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา (Council of Ministers of Education : CMEC) ขึ้น เพื่อเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในระดับชาติ และเป็นกลไกให้ผู้บริหารจากรัฐต่าง ๆ ปรึกษาหารือและร่วมมือกันปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า ประสพการณ์ในการปฏิรูปการศึกษาของสภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา จะเป็นบทเรียนอันมีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย ทั้งกลุ่มผู้บริหาร นักการเมือง ตลอดจนชนครู ผู้ปกครอง และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงได้จัดแปลรายงานการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2541 ของสภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดาขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาของไทยให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำลังจะประกาศใช้ต่อไป

สำนักงานฯ ขอขอบคุณ นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลย์ ซึ่งเป็นผู้แปลรายงานฉบับนี้ และอาจารย์ศรีน้อย โปวาทอง ที่ปรึกษาต่างประเทศของสำนักงานฯ ซึ่งได้อุทิศเวลาในการพิจารณาและเรียบเรียงให้อีกครั้งหนึ่ง

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

มิถุนายน 2542

สารบัญ

	หน้า
สารจากประธานคณะกรรมการศึกษา	7
การเรียนรู้ในโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง	4
เกิดอะไรขึ้นบ้างในวงการการศึกษาของแคนาดา	16
● นอร์ทเวสต์ เทร์ริทอรีส์	16
● ยูคอน	18
● บริติชโคลัมเบีย	20
● แอลเบอร์ตา	22
● ซัสแคตเชวัน	25
● แมนิโทบา	27
● ออนแทรีโอ	29
● ควิเบก	32
● นิวบรันสวิก	33
● โนวาสโกเชีย	35
● ปรินซ์เอ็ดเวิร์ดไอแลนด์	38
● นิวฟันด์แลนด์และลาบราดอร์	40

	หน้า
การเปลี่ยนแปลงสู่ชีวิตที่มีบทบาทร่วม	
ในสังคมและชุมชน	43
● คำจำกัดความ	43
● แนวโน้มใหม่	44
● ระบบการศึกษาและความท้าทายใหม่ ๆ	48
ซีเมค (CMEC) คืออะไร	53

รายงานการปฏิรูปการศึกษาในประเทศแคนาดา
(พ.ศ. 2541)

สารจากประธานคณะรัฐมนตรีการศึกษา
(Council of Ministers of Education – CMEC)

เราอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมทางเศรษฐกิจในปัจจุบันต้องอาศัยความรู้ทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็กำลังทำให้ลักษณะการทำงานเปลี่ยนแปลงไป สิ่งเหล่านี้ยังผลให้เกิดความท้าทายใหม่ ๆ ในการเปลี่ยนแปลงด้านการจ้างงานและการศึกษา ตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับหลังมัธยมศึกษา

เราจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญแก่การศึกษาตลอดชีวิตมากกว่าที่เคยในอดีต

อย่างไรก็ดี ในขณะที่เดียวกันความต้องการที่มีต่อโรงเรียนซึ่งบางครั้งก็เพิ่มขึ้น บางครั้งก็ลดลง ได้ยังผลให้การรักษาคุณภาพของหลักสูตรกระทำได้ยากขึ้น โรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของประเทศแคนาดามีภารกิจในการทำให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ดีในวิชาหลัก ๆ ซึ่งเท่ากับมีเครื่องมือในการตักตวงความรู้ให้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังสมเหตุสมผลที่

จะคาดหวังให้สถาบันการศึกษาทุกระดับของแคนาดาสอนให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักคิดแบบพินิจพิเคราะห์และ แก้ไขปัญหาเป็น รวมทั้งสอนทักษะต่าง ๆ ที่สามารถถ่ายโอนจากสาขาหนึ่งไปยังอีกสาขาหนึ่งได้ โดยสรุปแล้ว ชาวแคนาดาควรเชื่อมั่นได้ว่าระบบการศึกษาในรัฐและปริมณฑลต่าง ๆ ในแคนาดา จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่ต้องเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เมื่อ 28 ปีที่แล้ว โรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้รับผลกระทบจากอัตราการเกิดที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีนักเรียนลงทะเบียนเรียนสูงเป็นประวัติการณ์ถึง 5.8 ล้านคน แต่ในทศวรรษถัดมา อัตราการเกิดลดลง ปัจจุบัน โรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัศึกษามีนักเรียนน้อยกว่าในระหว่าง พ.ศ. 2513-2522 ถึงราว 500,000 คน

อย่างไรก็ดี การศึกษาตลอดชีวิตคือ การศึกษาตลอดทั้งชีวิต และชีวิตไม่ได้หมายถึงเฉพาะการทำงาน ดังเช่นที่ ผู้บริหารการศึกษา ได้กล่าวไว้ในปฏิญญาวิกตอเรีย พ.ศ. 2536 ว่า อนาคตในสังคมแคนาดาขึ้นอยู่กับประชากรที่ได้รับข้อมูลข่าวสารและการศึกษา ซึ่งนอกจากจะสามารถสนองตอบเป้าหมายของตนเรื่องการพัฒนาทั้งในแง่ส่วนตัวและอาชีพการงานแล้ว ยังสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศ โดยส่วนรวมทั้งในด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

ผู้บริหารการศึกษาที่รับผิดชอบด้านการศึกษาได้ร่วมกันจัดทำรายงานการศึกษาในประเทศแคนาดาฉบับที่ 2 นี้ขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งในส่วนที่ได้เปลี่ยนแปลงแล้วและในส่วนที่จะต้องเปลี่ยนแปลงต่อไป และเพื่อเตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้และการทำงานในปลายช่วงทศวรรษ ระหว่าง พ.ศ. 2533-2542 และช่วงต่อ ๆ ไป

รายงานบทแรกกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่แวดล้อมระบบการศึกษา ในรายงานช่วงกลางรัฐ และปริมนณฑลต่าง ๆ ได้อธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลังดำเนินการเพื่อเตรียมให้นักเรียนนักศึกษามีความพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายของสิ่งแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ส่วนรายงานบทสุดท้ายกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงจากห้องเรียนไปสู่โลกของการทำงานและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและการฝึกอบรมซ้ำ (Retraining) สำหรับประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน

รัฐบาลท้องถิ่นในรัฐและปริมนณฑลต่าง ๆ กำลังพยายามทำให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ

นายพอล แรมเซย์

ประธานคณะรัฐมนตรีการศึกษา
รัฐมนตรีการศึกษาของรัฐบริติชโคลัมเบีย

การเรียนรู้ในโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

การศึกษาส่งผลสะท้อนและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ลักษณะเด่นของยุคนี้คือ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็วและเข้มข้นตามเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีด้านการสื่อสารใหม่ ๆ ซึ่งขยายตัวอย่างรวดเร็ว ความเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นเป็นไปอย่างรวดเร็วมากจนบางครั้งสิ่งที่เพิ่งผ่านไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ดูเหมือนประวัติศาสตร์ยุคโบราณ

เมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา ช่างซ่อมรถยนต์จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบของเครื่องยนต์บ้างเล็กน้อย แต่ในปัจจุบัน นอกจากความรู้ดังกล่าวแล้ว ช่างซ่อมรถยนต์ยังจะต้องมีทักษะในการใช้อุปกรณ์ซ่อมบำรุงรถยนต์ที่ทำงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์อีกด้วย รถยนต์ในยุคปัจจุบันมีระบบคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถสูงกว่าระบบคอมพิวเตอร์ในยานอวกาศที่บรรทุกนักบินอวกาศขึ้นสู่อวกาศในระหว่าง พ.ศ. 2503-2512 และ ระหว่าง พ.ศ. 2513-2522 เสียอีก

เมื่อ 25 ปีที่ผ่านมา การปฏิรูประบบการศึกษามี จุดมุ่งหมายในการกระตุ้นเด็กผู้หญิงและผู้หญิงที่อายุน้อยให้เข้าศึกษาต่อ การป้องกันการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกต่าง ๆ ปัจจุบัน เรื่องดังกล่าวก็ยังคงเป็นประเด็นที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี เรายังต้องเผชิญกับปัญหาใหม่ ๆ หลายประการ อาทิเช่น การปรับปรุงขีดความสามารถของนักเรียนนักศึกษาในสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อน และยากลำบากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งยังต้องใช้เงินให้คู้มูลค่าและปิดสถาบันการศึกษาที่มีนักเรียนนักศึกษาเหลืออยู่เพียงร้อยละ 50 นอกจากนี้ ระบบการศึกษาของเรายังต้องเผชิญกับปัญหาความยากจนของเด็กและการว่างงานของเด็กวัยรุ่น ตลอดจนปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงในห้องเรียน ปัญหาการว่างงานของเด็กวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้นประกอบกับปัญหาอื่น ๆ เพิ่มความยุ่งยากสำหรับนักการศึกษาในการกระตุ้นนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กผู้ชายและผู้ชายที่อายุน้อยให้เข้ารับการศึกษาอีกด้วย

สังคมก็ได้เปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน ชุมชนเมืองมีมากขึ้นและลักษณะของเมืองใหญ่ในแถบชานเมืองของแคนาดาก็ขยายตัวมากขึ้นตามความหลากหลายของการอพยพย้ายถิ่นฐานที่เพิ่มพูนขึ้น ผู้ที่เกิดในช่วงที่ภาวะการเจริญพันธุ์สูงมากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (Baby Boomers) ก็เริ่มสูงวัยขึ้น และอายุเฉลี่ยของ ประชากรก็มากขึ้น ชีวิตการทำงานมากกว่า 1 ใน 3 จบลงด้วยการหย่าร้าง ครอบครัวที่มีทั้งบิดาและมารดา โดยคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ที่หารายได้เพียงคนเดียว มี三板รทัดฐานอีกต่อไป ครอบครัวที่มีเฉพาะบิดาหรือมารดา - ส่วนใหญ่จะเป็นมารดาเพิ่ม

จำนวนมากขึ้น ส่วนครอบครัวที่มีลูกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 1 และเด็กถึง 1 ใน 5 อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

ในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2503-2512 ครอบครัวที่มีทั้งบิดาและมารดา จะมีผู้ที่ยังหารายได้เพียงคนเดียวถึง ร้อยละ 59 แต่ในปัจจุบันครอบครัวที่มีทั้งบิดาและมารดา จะหารายได้ทั้งคู่ถึงร้อยละ 61 ในขณะเดียวกัน ครอบครัวที่มีแต่เพียงบิดาหรือมารดา เพิ่มขึ้นเป็น 3 เท่า และจำนวนร้อยละ 80 ของครอบครัวดังกล่าว มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว

แคนาดาได้พยายามที่จะปรับปรุงระบบการศึกษาให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ท้าทายระบบการศึกษาซึ่งเปิดช่องทางและให้โอกาสสำหรับทุกคนโดยเท่าเทียมกัน รวมทั้ง ทบทวนการจัดระบบการศึกษา โดยเน้นการศึกษาและฝึกอบรมแบบตลอดชีวิตซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่ยังพอพเข้ามาใหม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ได้ ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายนอกโรงเรียน นอกจากนี้ ยังต้องตอบสนองความต้องการในด้านการศึกษาของชนเผ่าอะบอริจินและปรับปรุงการฝึกอบรมครูอาจารย์ เพื่อสร้างนักการศึกษาที่พร้อมจะเผชิญกับความ เป็นจริงใหม่ ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นด้วย

นับตั้งแต่ต้นทศวรรษ ระหว่าง พ.ศ. 2533-2542 การขาดดุลงบประมาณยังผลให้รัฐบาลต้องลดงบประมาณด้านต่าง ๆ ลง และหาวิธี

การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการส่งมอบการบริการ (Service Delivery) สำหรับงบประมาณด้านการศึกษายังคงมีสัดส่วนในค่าใช้จ่ายของรัฐค่อนข้างจะคงที่ แต่เมื่อพิจารณาเม็ดเงินที่แท้จริงของงบประมาณดังกล่าว จะเห็นได้ว่า งบประมาณด้านการศึกษา ก็ถูกตัดทอนลงไปเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกับงบประมาณด้านอื่น ๆ

ผู้ที่เกิดในช่วงภาวะการเจริญพันธุ์สูงมาก ได้เติบโตขึ้นในช่วงเวลาแห่งการขยายตัวและความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งช่วยให้สามารถหางานทำได้อย่างง่ายดาย แม้ว่าจะได้รับการศึกษาในโรงเรียน (Formal Education) เพียงเล็กน้อยก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี แม้ว่าสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงนั้นแตกต่างกันอย่างมากกับในปัจจุบัน กลุ่มผู้ที่เกิดในช่วงภาวะการเจริญพันธุ์สูงมาก ก็ยังคงคาดหวังว่าคนรุ่นลูกและหลานจะมีโอกาสที่ดีเช่นเดียวกันหรือมีโอกาสที่ดีกว่าพวกตน

การศึกษามีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และช่วยให้ความฝันถึงวันพรุ่งนี้ที่ดีกว่ากลายเป็นความจริงในไม่ช้า งานใหม่ ๆ มากกว่าครึ่งหนึ่งจะเป็นของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา และขณะนี้ลักษณะการจ้างงานในอุตสาหกรรมหลายประเภทก็เป็นเช่นนั้นแล้ว ในปัจจุบัน ผู้ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับมัศึกษามีแนวโน้มที่จะว่างงานเป็นเวลานานกว่า สำหรับในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2513-2522 ไม่ว่าประชากรจะสำเร็จการศึกษาในระดับใด ช่วงเวลาที่ว่างงานก็จะเท่า ๆ กัน ในอดีต ชาวแคนาดาที่ว่างงานมีประมาณร้อยละ 6 ส่วน

ในปัจจุบันสถิติการว่างงานโดยประมาณคือร้อยละ 9 และสำหรับเยาวชนจะว่างงานเกือบร้อยละ 18 ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนไม่ถึง 9 ปี จะว่างงานเป็นเวลานานกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษามากกว่าประมาณ 5-7 สัปดาห์ และผู้ที่ไม่มือนุปรินญาสำหรับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจะหางานได้น้อยกว่า

ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา ระบบการศึกษาของแคนาดาก้าวหน้ามากพอที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ อันเป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจหรือไม่

ในภาพรวม จำนวนผู้เข้าเรียนในระบบของแคนาดาสูงกว่าเมื่อ 25 ปีก่อน และสูงกว่าประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ จำนวน ผู้ใหญ่ที่ได้รับการศึกษาในระดับวิทยาลัย โรงเรียนเทคนิคหรือมหาวิทยาลัยในแคนาดา มีสัดส่วนมากกว่าในประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development-OECD) ซึ่งรวมทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส และสหราชอาณาจักร

ปัจจุบัน ประชากรในแคนาดามีการศึกษามากขึ้น ในต้นช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2523-2532 ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวนร้อยละ 52 สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษา เมื่อสิ้นทศวรรษนี้ จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในช่วงอายุดัง

กล่าวจะเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 62 ในขณะที่เดียวกัน จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยก็จะเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าเดิมถึง 1 ใน 3

อัตราการว่างงานมีสถิติสูงขึ้น และช่วงเวลาของการว่างงานก็ยาวนานขึ้นสำหรับผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่าโดยปกติ กลุ่มที่มีอนุปริญญาจะมีรายได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีอนุปริญญา หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาที่สูงกว่าจะช่วยให้ได้งานที่มีรายได้ดีกว่า เรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการศึกษาและการได้งานทำมีส่วนสัมพันธ์กันโดยตรง แม้ว่าคุณภาพของการศึกษาย่อมจะสำคัญกว่าจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่หางานทำได้ก็ตาม

วิธีการที่นักเรียนนักศึกษาออกจากโรงเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน โปรแกรมความร่วมมือด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น การศึกษาเพื่ออาชีพ (Career Education) และโปรแกรมทางอาชีวศึกษาและเทคนิคก็มีมากขึ้น นอกจากนี้ ภาคธุรกิจยังได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการออกแบบและการให้บริการ โปรแกรมการศึกษา รวมทั้งให้การสนับสนุนทางการเงินด้วย

ในบทต่อไป เราจะกล่าวถึง “สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในวงการการศึกษา” เพื่อให้ทราบถึงความท้าทายที่รัฐและปริมณฑลต่าง ๆ กำลังเผชิญอยู่และกิจกรรมการปฏิรูปที่กำลังดำเนินการ

เกิดอะไรขึ้นบ้างในวงการการศึกษาของแคนาดา

นอร์ทเวสต์ เทริทอรีส์ (Northwest Territories)

กระทรวงการศึกษา วัฒนธรรม และการจ้างงาน กำลังดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- เฝ้าระวังการขยายการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาให้ได้ตามเป้าหมายภายใน พ.ศ. 2543 ซึ่งชุมชนทุกแห่งในเขตตะวันตกเฉียงเหนือจะมีโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอย่างเต็มที่

- พัฒนาเครือข่ายการสื่อสารระบบดิจิทัลให้เชื่อมโยงชุมชนทุกแห่งในเขตตะวันตกเฉียงเหนือ ภายในไตรมาสสุดท้ายของ พ.ศ. 2541 โดยกระทรวงการศึกษา วัฒนธรรมและการจ้างงาน เป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสร้างเครือข่ายดังกล่าว ซึ่งจะสามารถใช้งานได้อย่างกว้างขวาง เพื่อสนับสนุนการให้บริการการศึกษาโปรแกรมต่าง ๆ ผ่านทางเครือข่าย

- ริเริ่มโครงการเพื่อเด็กสุขภาพดี (Healthy Children) ใน พ.ศ. 2540 ความริเริ่มนี้เน้นความสำคัญของครอบครัว โดยมีเป้าหมายอยู่ที่

กลุ่มเด็กอายุ 0-6 ปี และต้องใช้งบลงทุนปีละถึง 3.5 ล้านเหรียญ หรือประมาณ 129 ล้านบาท

- เป้าหมายหลักของระบบโรงเรียนยังคงเป็นการพัฒนาและดำเนินการตามหลักสูตรที่สะท้อนให้เห็นถึงการมองการณ์ไกลของ Dene* และ Inuit*

- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ใหญ่ขึ้นมา เพื่อให้คณะครูอาจารย์ที่เป็นผู้แทนนำไปให้บริการการศึกษาทั่วทั้งเขตตะวันตกเฉียงเหนือ ภายใน พ.ศ. 2547

กระทรวงการศึกษาของรัฐยูคอน กำลังดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทาย ดังนี้

- มีส่วนร่วมในชุมชนการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยสนับสนุนการศึกษาและการฝึกอบรมภายหลังระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้บริการโปรแกรมการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ อาทิเช่น โปรแกรมการทำงานของเยาวชน (Youth Work) การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) และงาน (Jobs)

- ทำให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายการศึกษา (Education Act) และข้อตกลงเรื่องการถือครองที่ดิน ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับ

มรดกทางวัฒนธรรมและทางภาษาศาสตร์ของชนพื้นเมือง (First Nations)

 * ชนเผ่าพื้นเมืองที่สำคัญในนอร์ทเวสต์ เทริทอรีส์ (บรรณาธิการ)

รัฐยูคอน (Yukon)

- สนับสนุนโปรแกรมการศึกษาใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์สำหรับประชากรทุกกลุ่มอายุ รวมทั้งโปรแกรมการให้คำปรึกษาหรือในลักษณะครอบครัว การจัดการศึกษาปฐมวัย การฟื้นฟูการอ่าน การดำเนินกิจกรรมเพื่อการรู้หนังสือ การศึกษาทางไกลและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
- ปฏิบัติงานอย่างรอบคอบเพื่อให้ปราศจากความรุนแรงในโรงเรียน และทำให้โรงเรียนเป็นที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เช่น แผนปฏิบัติการความร่วมมือเพื่อโรงเรียนที่ปลอดภัยขึ้น (Together Towards Safer Schools Action Plan) นโยบายการวางแผนเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน การเข้าถึงข้อมูล การล่วงเกิน/บังคับข่มขู่ การบันทึกประวัตินักเรียน นักศึกษา และความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ ตลอดจนแนวทางในการเรียนการสอนสำหรับประเด็น ซึ่งเป็นที่สนใจกันอยู่ในขณะนั้น

- พัฒนาความสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างชนพื้นเมือง ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา และนักการศึกษา โดยหารือกับองค์กรด้านอุตสาหกรรมและแรงงาน

- ให้ความช่วยเหลือคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน (School Councils) โดยตระหนักถึงบทบาท และผลประโยชน์ของผู้แทนข้างต้น ในกระบวนการตัดสินใจ รวมทั้ง การวางแผนปรับปรุงสภาพโรงเรียนและจัดหาอุปกรณ์ใหม่ ๆ

กระทรวงการศึกษาจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายของรัฐบาล กลางตามแนวทางต่าง ๆ ที่กำหนด โดยที่ประชุมประจำปีของสภา โรงเรียนแห่ง ยุคก่อน เมื่อฤดูใบไม้ผลิที่แล้ว ดังนี้

- การโน้มน้าวให้เด็กอยู่ในชุมชน
- การพัฒนาชุมชน
- การประเมินวิเคราะห์โรงเรียนในชุมชนต่าง ๆ
- การเฉลี่ยต้นทุนค่าใช้จ่ายร่วมกับชุมชนอื่น ๆ
- โปรแกรมการป้องกันและการให้ความรู้
- การให้โอกาสแก่โรงเรียนในชนบทอย่างเท่าเทียม

กัน โดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะ

- อันตรายเกี่ยวกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- การวางแผนระยะยาวในระยะที่มีการก่อสร้างและ

การปรับปรุงตกแต่ง

- การลงทะเบียนของนักเรียนนักศึกษา อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ อาคารและสิ่งก่อสร้างถาวร รวมทั้งความคุ้มครองโดยรวม
- การหาวิธีการที่จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยวิธีการอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาลกลาง

รัฐบริติชโคลัมเบีย (British Columbia)

รัฐบริติชโคลัมเบียให้ความสำคัญแก่การทำนุบำรุงการศึกษา การสร้างและการรักษางานให้คงอยู่ในรัฐ และการส่งเสริมสนับสนุนเด็กและครอบครัว การปฏิรูปการศึกษาในรัฐบริติชโคลัมเบีย มีเป้าหมายที่จะทำให้เยาวชนในรัฐได้มีโอกาสทางการศึกษาอย่าง กว้างขวางและเท่าเทียมกัน ความท้าทายที่สำคัญของรัฐนี้ คือ การให้บริการทางการศึกษาที่คุ้มครองและมีคุณภาพสูงในทุก ๆ ระดับ ทั้งประถมศึกษา มัธยมศึกษา และหลังมัธยมศึกษา ดังนี้

- แก้ปัญหาการว่างงานของเยาวชนที่มีอัตราสูง โดยอาศัยโปรแกรมการศึกษาของบริติชโคลัมเบีย ซึ่งสนับสนุนการฝึกอบรมและทักษะสำหรับงานที่มีรายได้ดี สามารถเลี้ยงครอบครัวได้กลยุทธ์การสร้างงานในรัฐบริติชโคลัมเบีย เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการจ้างงาน

- มุ่งมั่นที่จะให้บริการการศึกษาและเข้าถึงผู้รับบริการ โดยไม่เป็นภาระทางการเงินมากจนเกินไป โดยรัฐให้บริการที่เรียกว่า “ทางเลือกสำหรับเยาวชนในรัฐบริติชโคลัมเบีย” ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ซับซ้อนที่ให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับเยาวชนในรัฐบริติชโคลัมเบีย โปรแกรมดังกล่าวรวมถึงการไม่ขึ้นค่าเล่าเรียนเป็นเวลา 3 ปี การรับนักเรียนนักศึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทุกคนให้เข้าเรียนหลังระดับมัธยมศึกษา การสืบทอดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การร่วมงานกับ Crown Corporations* และการให้ความช่วยเหลือให้เริ่มต้นทำธุรกิจหรือหางานทำ

- ตอบสนองต่อผู้อพยพที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา รัฐบริติชโคลัมเบียได้เพิ่มจำนวนที่เรียนในระดับหลังมัธยมศึกษาขึ้นอีก 13,000 ที่นั่ง และในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอีก 16,000 ที่นั่ง ทั้งนี้ รัฐบริติชโคลัมเบีย คาดว่าจะสามารถประหยัดต้นทุนได้ โดยการยืดระยะเวลาทำการของโรงเรียนและประยุกต์ใช้การวางแผนทางสถาปัตยกรรมสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ ร่วมกัน

- ดำเนินการตามแผนเทคโนโลยีระยะ 5 ปีของโรงเรียน ตลอดจนเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน (Community Learning Network) และโปรแกรมการศึกษาทางไกล โดยอาศัยหน่วยงานเพื่อการเรียนรู้แบบเปิด (Open Learning Agency) ซึ่งจะช่วยเปิดโอกาสทางการศึกษา และพัฒนาให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

- ใช้วิธีการแบบผสมผสาน และความร่วมมือระหว่าง รัฐมนตรี
การศึกษา ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น เด็กยากจน เด็กถูก ทอดทิ้งหรือถูก
ทารุณกรรม โดยจัดให้มีโปรแกรมต่าง ๆ เช่น โปรแกรมการให้รับประทานเนื้อ
สัตว์ในโรงเรียน (School Meat)

* เป็นองค์กรที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินนโยบายตามวัตถุประสงค์ของ รัฐ
บาล โดยให้ดำเนินการในเชิงพาณิชย์และให้มีอำนาจอิสระมากกว่าหน่วยงานรัฐ
บาลอื่นๆ (บรรณานุกรม)

โปรแกรมสำหรับโรงเรียนในเขตชั้นในของเมืองและโปรแกรม
สำหรับเด็กที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง (Kids at Risk) ซึ่งจะช่วยตอบสนองของความ
ต้องการด้านสารอาหารและความต้องการทางสังคมของเยาวชน

- เพื่อให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ รัฐบาลได้ดำเนินการ
การตามโปรแกรมการรับรองวิทยฐานะ (Accreditation Program) สำหรับ
โรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งได้พัฒนาระบบตัวบ่งชี้
ความเป็นเลิศทางการเรียน (Performance Indicators System) สำหรับการ
ศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาด้วย

รัฐแอลเบอ์ตา

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้การศึกษาที่ดีที่สุดแก่นักเรียน
นักศึกษาทุกคน แนวทางการพัฒนาการศึกษาของรัฐ แอลเบอ์ตาจะ

แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาและระดับ
หลังมัธยมศึกษา

แนวทางพัฒนาการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ศึกษา รัฐแอลเบอร์ตาจะเน้นประเด็นหลัก 5 เรื่อง ดังนี้

- พัฒนาอัตราการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดย
อาศัย “กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบ
อาชีพ – School Career Transitions Initiative” ซึ่งจะ ชักจูงให้ภาค
ธุรกิจมีส่วนร่วมในการศึกษามากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายในการเชื่อมโยง
ช่องว่างระหว่างโรงเรียนและที่ทำงาน

- พัฒนาผลสำเร็จในการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
มัธยมศึกษา โดยจัดโปรแกรมพัฒนาคณิตศาสตร์ในแถบตะวันตกของ
แคนาดาที่เรียกว่า Western Canadian Protocol Mathematics

- พัฒนาทักษะของนักเรียนนักศึกษาในการใช้เทคโนโลยี : ภาย
ใน พ.ศ. 2543 รัฐแอลเบอร์ตาจะต้องใช้เงินถึง 85 ล้านดอลลาร์ หรือ
ประมาณ 3,200 ล้านบาท ในการจัดซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้แก่ัก
เรียนนักศึกษาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน

- พัฒนาการประสานงานบริการ : หน่วยงานด้านการศึกษา
ของรัฐแอลเบอร์ตากำลังร่วมมือกับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อสร้างบริการ
สนับสนุน การร่วมมือกันและการป้องกัน โดยเน้นความสำคัญของชุมชน
เด็ก และครอบครัว

- พัฒนาการศึกษให้เป็นที่ยังพอใจของชุมชน : เรื่องหลักเรื่องหนึ่งที่รัฐให้ความสำคัญคือ การสื่อสารให้ชาวแอลเบอร์ตาทราบถึงผลสำเร็จทางการศึกษาของเยาวชน

แนวทางพัฒนาศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา รัฐแอลเบอร์ตาได้ระบุเป้าหมายของการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา รวมถึงการศึกษาในระดับสูงและการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ (Advanced Education & Career Development) ไว้ 3 ประการ ดังนี้

- รักษาคุณภาพให้อยู่ในระดับสูง ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของการเรียนรู้ จัดหาทุนสนับสนุนการแนะนำหลักสูตรในโลกเทคโนโลยีและการฝึกอบรมซ้ำ โดยอาศัยกิจกรรมที่เรียกว่า “ชุดเพิ่มการเรียนรู้ – Learning Enhancement Envelope”

- ขยายขีดความสามารถ ในช่วง 5 – 10 ปีข้างหน้า สถาบันและโปรแกรมการฝึกงานในระดับหลังมัธยมศึกษาจะต้องขยายขีดความสามารถในการตอบสนองความต้องการของเยาวชนแอลเบอร์ตาและแก้ปัญหาการขาดแคลนทักษะ ขณะนี้รัฐแอลเบอร์ตากำลังลงทุนในการพัฒนาทางเลือกอื่น ๆ เพื่อให้บริการฝึกอบรมทักษะ

- สร้างระบบการศึกษาที่ไม่เป็นภาระด้านค่าใช้จ่ายมากเกินไป รัฐแอลเบอร์ตากำลังมุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นใจว่าความจำเป็นทางการเงินไม่ใช่อุปสรรคต่อการเรียนรู้ รวมทั้งพยายามควบคุมระดับการเป็นหนี้ของนักเรียนนักศึกษา โดยอาศัยโปรแกรมการยกเลิกเงินกู้

(Loan Remission) ให้แก่นักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีกว่า เมื่อนักเรียนนักศึกษาคนใดกู้เงินเพื่อการศึกษาจากทั้งรัฐบาลกลางและรัฐแอลเบอร์ตา มากเกินกว่าระดับการเป็นหนี้ที่กำหนดไว้ รัฐแอลเบอร์ตาก็จะยกเลิกภาระหนี้ส่วนต่างให้นักเรียนนักศึกษา

รัฐซัสแคตเชวัน (Saskatchewan)

คุณภาพของการศึกษายังคงเป็นเรื่องที่สำคัญมากแม้ว่า นักเรียนนักศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม ปัจจุบันโรงเรียนในรัฐ ซัสแคตเชวันกำลังเผชิญความท้าทายต่าง ๆ อาทิเช่น ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น ประเด็นปัญหาทางสังคมที่ขยายขอบเขตอย่างกว้างขวาง ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ฯลฯ รัฐซัสแคตเชวันได้ดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

- ปรับปรุงหลักสูตร Evergreen ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐซัสแคตเชวันให้ทันสมัยและมีการถาม-ตอบ ครูอาจารย์สามารถเข้าไปดูแนวทางของหลักสูตรต่าง ๆ ได้ที่เว็บไซต์การศึกษาของรัฐซัสแคตเชวัน (Saskatchewan Education Web Site)

- พัฒนาซีดี-รอม (CD-Roms) ขึ้น เพื่อส่งเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับศิลปะ การศึกษาและฟิสิกส์ โดยร่วมมือกับบริษัท 2 แห่งในรัฐฯ โดยมีซีดี-รอม ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่มีชื่อว่า ความคิดและแรงบันดาลใจ : ศิลปะร่วมสมัยและฟิสิกส์ 30 – นิวเคลียร์ฟิสิกส์ (Ideas and Inspiration : Contemporary Art & Physics 30 – Nuclear Physics)

- ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อเด็กของรัฐ ซัสแคตเชวัน (Saskatchewan Action Plan for Children) โปรแกรมการให้บริการเชื่อมโยงโรงเรียนแบบบูรณาการ (Integrated School Linked Services Program) และโปรแกรมโรงเรียนในชุมชน (Community Schools Program) โดยทำงานร่วมกับสมาชิกในชุมชน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของเด็กด้วยวิธีการแบบองค์รวมที่มีประสิทธิภาพและกระตุ้นการตอบสนอง

- ปรับโครงสร้างของแผนกต่าง ๆ ในโรงเรียนตามความสมัครใจ เพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาโดยอาศัยแนวทางแบบผสมผสาน (Amalgamations) และสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยสร้างความสมดุลระหว่างบทบาทนำของรัฐกับการตัดสินใจของท้องถิ่น รัฐซัสแคตเชวันได้ริเริ่มกิจกรรมหลายประการที่จะช่วยให้ทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของสาธารณชนที่มีต่อการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารและการจัดการ

- พัฒนากิจกรรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยประจำรัฐซัสแคตเชวัน ทั้ง 2 แห่ง โดยผู้บริหารการศึกษาด้านการฟื้นฟูมหาวิทยาลัย (University Revitalization) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง ได้ร่วมกันจัดทำรายงานแมคเคย์ (Mackay Report) ขึ้น เพื่อทบทวนบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง รวมทั้งเสนอแนะกิจกรรมที่จะวางรากฐานของกระบวนการพัฒนา กิจกรรมความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งสอง ให้มีประสิทธิภาพและใกล้ชิดยิ่งขึ้น และสนับสนุนให้มีการสื่อสารระหว่างรัฐบาลและมหาวิทยาลัยทั้งสองให้มากขึ้น

- ให้บริการการฝึกอบรมและการจ้างงาน โดยอาศัยกลยุทธ์การฝึกอบรมที่เรียกว่า “สะพานเชื่อมโยงการจ้างงาน” ทั้งนี้ รัฐซัสแคตเชวันได้ทำการจัดลำดับสาขาที่จะให้บริการฝึกอบรม โดยคำนึงถึงความต้องการของสาธารณชนเป็นหลัก เพื่อให้โอกาสแก่ประชากรในรัฐซัสแคตเชวันในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจ้างงานที่ถาวร

รัฐแมนิโทบา (Manitoba)

เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในช่วงหลายปีที่ผ่านมา กระทรวงการศึกษาและฝึกอบรมของแมนิโทบาได้เริ่มดำเนินกิจกรรมการปรับปรุงการศึกษาและการฝึกอบรมที่ไม่ซ้ำซ้อนกับรูปแบบเดิม และครอบคลุมในทุกระดับและทุกแง่มุม

รวมทั้งในด้านการปฏิรูปบริการสาธารณะของรัฐอย่างกว้างขวาง ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยแนวทางการตัดสินใจที่ยั่งยืน และมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การปฏิรูปอย่างกว้างขวางของรัฐซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษา รวมถึงการกำหนดแผนงานบริหาร ทั้งในระดับกระทรวง แผนก และโรงเรียน ตลอดจนการดำเนินงานตามกฎหมายการพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development Act) ฉบับใหม่ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ รวมถึง โรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ประยุกต์ใช้แนวทางการตัดสินใจที่ยั่งยืน

การปรับปรุงการศึกษาและการฝึกอบรมที่สำคัญ

- ปรับปรุงหลักสูตร ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (Senior 4) เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับปัจจุบันและเหมาะสมกับอนาคต
- ใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ เพื่อหาช่องทางในการปรับปรุงโปรแกรมการศึกษา ส่งเสริมความร่วมมือและจัดหาทางเลือกเพิ่มขึ้น ตลอดจนสร้างโอกาสในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่แปลกใหม่และคุ่มทุน
- พัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นเลิศทางการศึกษาและโปรแกรมการประเมินนักเรียนที่ยั่งยืน เพื่อช่วยประเมินระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- สร้างเสริมสนับสนุนให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาอย่างเต็มที่

- พัฒนากลยุทธ์การศึกษาของชนเผ่าอะบอริจิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการตอบสนองของความต้องการของชนพื้นเมือง
 - รวมมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยชุมชนไว้ภายใต้ องค์กรเดียวกัน เพื่อพัฒนาการประสานงาน ความคล่องตัว และการวางแผนงานในระดับหลังมัธยมศึกษา
 - พัฒนาโปรแกรมการฝึกงานและการฝึกอบรม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงและความต้องการความเชี่ยวชาญสำหรับเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่
 - ดำเนินการตามแนวกลยุทธ์เพื่อรวบรวมการสนับสนุนการฝึกอบรม ให้สามารถช่วยชาวแมนิโทบาให้มีอิสระในเรื่องการจ้างงาน
 - รวบรวมโปรแกรมการจ้างงานของรัฐบาลกลางและของรัฐแมนิโทบา เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ
- การปฏิรูปดังกล่าวจะช่วยให้ชาวแมนิโทบาสามารถ พัฒนาศักยภาพส่วนบุคคลและมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตของรัฐแมนิโทบา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ได้ดียิ่งขึ้น

รัฐออนแทรีโอ (Ontario)

รัฐออนแทรีโอมุ่งเน้นการให้นักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพดีที่สุดในแคนาดาและในโลก และเน้นผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้

เพื่อนำไปเทียบเคียงกับมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและทำงานร่วมกับครูอาจารย์ที่มีทักษะความเชี่ยวชาญและมีความทุ่มเทเสียสละในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย เพื่อให้แน่ใจว่าได้เตรียมความพร้อมให้นักเรียนนักศึกษาทุกคนได้เป็นผลสำเร็จ

ส่วนประกอบที่สำคัญในแผนงานของรัฐออนแทรีโอ ได้แก่

- จัดทำหลักสูตรสำหรับทุกชั้นเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการ มีมาตรฐานและผลการเรียนการสอนแบบปีต่อปีอย่างชัดเจน
- มีบัตรรายงานผลแบบมาตรฐานที่ใช้ได้อย่างกว้างขวางทั่วทั้งรัฐ เพื่อให้ผู้ปกครองทุกคนสามารถทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของบุตรหลาน
- ใช้วิธีสอบวัดผลทั่วทั้งรัฐ สำหรับเกรด 3 6 และ 9 เพื่อวัดผลสำเร็จในการศึกษา
- เสริมสร้างความแข็งแกร่งของสภาโรงเรียนในทุกโรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลาน
- สร้างความพร้อมให้เด็กที่กำลังเรียนในเกรด 7 เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าเรียนตามโปรแกรมของระดับมัธยมศึกษาระยะเวลา 4 ปี ซึ่งเป็นโปรแกรมใหม่ที่มีรายละเอียดครบถ้วนและจะเริ่มใช้ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2542

- ให้มีวิทยาลัยครูขึ้น เพื่อพัฒนามาตรฐานใหม่ในการฝึกอบรมครูอาจารย์และสาขาการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำเอามาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตรไปรวมไว้ในโปรแกรมการฝึกอบรมครูอาจารย์ได้

- ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ด้วยวิธีการใหม่ซึ่งเน้นความสำคัญของนักเรียนนักศึกษาและห้องเรียนโดยตรงมากขึ้น

- ลดจำนวนคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารของโรงเรียนและย่อบริการบริหาร เพื่อช่วยให้นักศึกษามีข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษา โดยการประสานงานกับสถาบันระดับหลังมัธยมศึกษา เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกำหนดในการสำเร็จการศึกษา การรับเข้าเรียนและอัตราเงินกู้ค้างชำระสำหรับโปรแกรมที่นักศึกษาเลือก

- ให้การสนับสนุนทางการเงินแก่นักศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาในรูปแบบต่างๆ เช่น กองทุนเงินกู้เพื่อสร้างโอกาสสำหรับนักศึกษาในออนแทรีโอ (Ontario Student Opportunity Trust Fund) และแผนงานชำระคืนเงินกู้เมื่อมีรายได้ (Income – Contingent Loan Repayment Plan) โดยประสานงานกับสถาบันระดับหลังมัธยมศึกษา เพื่อลดจำนวนเงินกู้ค้างชำระ

- ปฏิรูปการฝึกอบรมในลักษณะการฝึกงาน ให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจน

รวบรวมโปรแกรมการเตรียมพร้อมรับการจ้างงาน เพื่อช่วยเยาวชนและผู้ใหญ่

- จัดตั้งคณะกรรมการด้านการฝึกอบรมในท้องถิ่นให้เป็นตัวแทนที่จะแสดงความคิดเห็นและทำหน้าที่รวบรวมโปรแกรมการฝึกอบรมทั้งของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

- การศึกษาในรัฐออนแทรีโอ จะช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีช่องทางที่จะได้งาน มีความหวัง โอกาสและความเจริญ ก้าวหน้า ทั้งในปัจจุบันและในศตวรรษที่ 21

รัฐควิเบก (Quebec)

การปฏิรูปการศึกษาของรัฐควิเบกมีเป้าหมายในการปรับระบบเพื่อให้ประสบความสำเร็จทางการศึกษา ขณะนี้รัฐควิเบกไม่เพียงแต่มีความสามารถในการรับนักเรียนนักศึกษาจำนวนมาก เท่านั้น หากยังสามารถก้าวไปสู่การทำให้นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากประสบความสำเร็จด้วย

วัตถุประสงค์

เป้าหมายในเชิงปริมาณของการปฏิรูปคือ การทำให้เยาวชนในกลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนอายุ 20 ปี จำนวนร้อยละ 85 สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวนร้อยละ

ละ 60 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนร้อยละ 30 เพิ่มขึ้นจากสถิติในปัจจุบัน ซึ่งมีอัตราการสำเร็จการศึกษาของทั้ง 3 ระดับข้างต้น เท่ากับร้อยละ 73 ร้อยละ 39 และ ร้อยละ 28 ตามลำดับ

มาตรการปฏิรูป

รัฐควิเบกกำหนดมาตรการปฏิรูปไว้ 7 ด้าน ดังนี้

1. ให้บริการสำหรับเด็กเล็ก
2. จัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็น
3. เพิ่มความเป็นอิสระในการดำเนินงาน
4. สนับสนุนโรงเรียนในเมืองมอนทรีออล
5. มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาสายอาชีพและเทคนิค
6. ประสานรวบรวมและปรับโครงสร้างการศึกษาระดับหลัง

มัธยมศึกษา

7. จัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องอย่างทั่วถึง

ทั้งนี้ มาตรการในข้อ 5 และข้อ 7 จะมีผลโดยตรงต่อ นักเรียน

นักศึกษาในรัฐควิเบกซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตจากวัยเรียนเป็นวัยทำงาน ทั้งนี้ วิธีการดำเนินงานไม่ได้เริ่มต้นจากศูนย์ แต่จะรวบรวมความต้องการที่เร่งด่วนเป็นประเด็นสำคัญในการปฏิรูประบบการศึกษาของรัฐควิเบก

เพื่อให้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ระบบสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 20

รัฐนิวบรันสวิก (New Brunswick)

รัฐนิวบรันสวิกยังคงมุ่งเน้นการสร้างระบบการศึกษาของรัฐขึ้นใหม่ให้ดีที่สุด โดยระบบใหม่นี้จะเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างและคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา มีความพร้อมในการดำเนินชีวิตและการทำงานในโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง

เพื่อทดแทนคณะกรรมการโรงเรียนที่ยกเลิกไปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 โครงสร้างใหม่ในการบริหารการจัดการของรัฐนี้ได้เริ่มใช้แล้ว โดยทุกโรงเรียนจะมีคณะกรรมการผู้ปกครองที่ปรึกษา (Parent Advisory Board) สภาผู้ปกครองที่ปรึกษาประจำเขต (District Parent Advisory Council) 18 แห่ง และคณะกรรมการการศึกษาประจำรัฐ 2 แห่ง (ในเขตที่ใช้ภาษาอังกฤษ 1 แห่ง ในเขตที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส 1 แห่ง)

ประเด็นเกี่ยวกับคุณภาพ

รัฐนิวบรันสวิกยังคงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์ในการสร้างระบบที่เข้มแข็ง มีรายละเอียดครบถ้วน แก้ปัญหาได้ตรงประเด็น มีมาตรฐาน

และความคาดหวังสูงและมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น รัฐนิวบริสวิกได้มีกิจกรรมทั้งที่กำลังดำเนินการและที่อยู่ในขั้นวางแผน โดยเมื่อเร็วๆ นี้ ได้มีการทบทวนนโยบายการป้องกันนักเรียนนักศึกษาจากการถูกรังแก และได้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับร่างหลักการในนโยบายของรัฐ โดยให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งเรียกว่า ผู้ช่วยสอน ทำหน้าที่ช่วยครูอาจารย์ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน

ความท้าทายใหม่ ๆ

- นับตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ได้มีการกำหนดให้นักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในระบบจนกระทั่งอายุ 18 ปี หรือจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ความริเริ่มดังกล่าวท้าทายให้ระบบการศึกษาต้องแสวงหาวิธีการที่จะช่วยเยาวชนในกลุ่มเสี่ยงที่มีจำนวนมาก

- รัฐนิวบริสวิกมีความแตกต่างจากรัฐอื่น ๆ เนื่องจากในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา รัฐนี้ประสบปัญหาจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ลงทะเบียนมีจำนวนลดลงอย่างมากถึงร้อยละ 18 ซึ่งยังผลให้ระบบการศึกษาต้องเผชิญกับความท้าทายทางการเงิน

- การทดสอบทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ แสดงให้เห็นว่า สำหรับกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่เรียนดีของรัฐ นิวบริสวิกสามารถเทียบเคียงกับที่อื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม สำหรับกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมที่ด้อยกว่า จะมีผลการเรียน

ต่ำกว่ามาก การหาวิธีการที่จะช่วยนักเรียนนักศึกษาให้มีศักยภาพจึงเป็นสิ่งที่ทำหาย ทั้งนี้ รัฐนิวบรันสวิกจะเน้นโปรแกรมการแก้ปัญหาและวิธีการแทรกแซงอื่น ๆ

รัฐโนวาสโกเชีย (Nova Scotia)

สืบเนื่องจากการให้เงินสนับสนุนการศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก รัฐโนวาสโกเชียได้เริ่มกิจกรรมต่าง ๆ ต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

- สนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษามีผลการเรียนที่ดี และเตรียมความพร้อมให้ไปสู่ความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงานที่บ้านและในชุมชน
- ใช้ทรัพยากรสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาโดยตรง
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นผู้นำที่มีคุณภาพ

แนวทางพัฒนาการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาระดับประถมศึกษาและมัศึกษามีผลการเรียนที่ดี ได้แก่

- รัฐโนวาสโกเชียกำลังจัดทำหลักสูตรใหม่ โดยร่วมมือกับรัฐใกล้เคียงในแถบแอตแลนติก
- จัดชั้นเรียนให้เล็กลงและเน้นความสำคัญของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนร่วมกันวางแผนโปรแกรมเฉพาะตัวบุคคล

สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการเฉพาะตน เพื่อช่วยให้ครูอาจารย์สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคน

- เปลี่ยนแปลงโปรแกรมการศึกษาแบบร่วมประสาน (Cooperative Education) โปรแกรมจากโรงเรียนสู่ที่ทำงาน การศึกษาเพื่อการเป็นผู้ประกอบการและทางเลือกอื่นๆ เพื่อให้โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการและความสามารถของนักเรียนทุกคน
- ให้การสนับสนุนกิจกรรมเพื่อความปลอดภัยและสงบสุขของโรงเรียน
- อาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการเร่งรัดการสร้างโรงเรียนที่ดีขึ้น โดยให้ชุมชนและโรงเรียนมีส่วนร่วมด้วย รวมทั้งให้ใช้เทคโนโลยีและการออกแบบล่าสุด

แนวทางพัฒนาการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาในระดับหลังมัธยมศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิตมีผลการเรียนที่ดีได้แก่

- เมื่อเทียบกับรัฐอื่น ๆ รัฐโนวาสโกเชียมีจำนวนมหาวิทยาลัยต่อประชากรวัยห้วมากกว่าและมีความร่วมมือกันระหว่างสถาบันระดับหลังมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งยังผลให้รัฐ โนวาสโกเชียมีชื่อเสียงในด้านความเป็นเลิศในการวิจัย การศึกษา เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ธุรกิจและชุมชน

- วิทยาลัยชุมชนในรัฐโนวาสโกเชียทำงานร่วมกับนายจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อให้โปรแกรมการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับความต้องการในตลาดแรงงานและจัดการฝึกอบรมให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้นและเป็นจำนวนมากขึ้น
- รัฐโนวาสโกเชียทำงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อสร้างการจ้างงานแทนตำแหน่งเดิมที่ว่างลง โดยอาศัยการศึกษาแบบร่วมประสานและการฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ นักศึกษา 9 ใน 10 คน ที่ผ่านการศึกษาแบบร่วมประสานในระดับหลังมัธยมศึกษา จะหางานทำได้ภายใน 6 เดือนหลังจากสำเร็จการศึกษา
- สนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตและการฝึกอบรมในประเทศเกิดใหม่ โดยอาศัยโปรแกรมต่าง ๆ เช่น โปรแกรมชุมชนรู้หนังสือ บริการที่เป็นอาชีพและการศึกษาในที่ทำงาน

ปรินซ์เอดเวิร์ดไอส์แลนด์ (Prince Edward Island)

กระทรวงการศึกษาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันซึ่งเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษาตลอดชีวิตและความเชื่อถือได้ ดังนี้

- เข้าร่วมโครงการทั้งในระดับภูมิภาคและทั่วทั้งแคนาดา
- พัฒนาและปฏิบัติตามหลักสูตรที่เน้นผลสำเร็จ

- ริเริ่มวิธีการใหม่ ๆ ที่ให้การฝึกอบรมครูอาจารย์ในระหว่างประจำการ
- ประสานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้เกรดและระดับ

เป้าหมายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- รวบรวมเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าในโปรแกรมและการบริการเพื่อสนับสนุนหลักสูตร การเรียนรู้ ชุมชนและกิจกรรมทางวัฒนธรรม รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการเข้าถึงบริการ
 - พัฒนาความร่วมมือระหว่างธุรกิจเอกชนและองค์กรอื่น ๆ
 - เน้นการฝึกอบรมครูอาจารย์และผู้บริหาร
 - พัฒนาเอกสารวิจัยทัศน์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

เป้าหมายของการศึกษาตลอดชีวิต

- จัดการศึกษาในระดับหลังมัธยมศึกษาและโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ใหญ่ให้มีคุณภาพสูงและคุ้มค่า รวมทั้งตอบสนองความต้องการและเข้าถึงประชาชนในปริมณฑลเวิร์ดไอร์แลนด์
 - พัฒนาและปฏิบัติตามกลยุทธ์การพัฒนา การรู้หนังสือ การศึกษาของผู้ใหญ่และนักเรียนนักศึกษา

- พัฒนากลยุทธ์สำหรับโปรแกรมการฝึกอบรมแรงงานในรัฐ
- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ
 - ประเมินโปรแกรมการศึกษาแบบประสานที่มีอยู่และ
พัฒนาโปรแกรมใหม่ ๆ

กิจกรรมที่ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือ

- จัดทำรายงานประจำปีโดยเน้นผลที่วัดได้มากขึ้น
- พัฒนาแผนงานธุรกิจระยะ 3 ปี โดยวางแนวนโยบายและ
วิธีปฏิบัติของแผนกที่เกี่ยวข้องไว้อย่างชัดเจน
 - เข้าร่วมในการพัฒนาตัวเองซึ่งผลการเรียนในระดับภูมิภาค
 - พัฒนามาตรฐานของโปรแกรมและบริการที่เข้าร่วมใน
โปรแกรมการประเมินในระดับชาติและระดับภูมิภาค
 - เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารระเบียบการศึกษาของรัฐ

รัฐนิวฟันด์แลนด์และลาบราดอร์ (New Foundland and Labrador)

การศึกษาในรัฐนิวฟันด์แลนด์และลาบราดอร์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากภายหลังการออกเสียงประชามติ ครั้งที่ 2 ของรัฐนิวฟันด์แลนด์และลาบราดอร์และการแก้ไขวาระที่ 17 ให้กลายเป็นกฎหมายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2541 การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายได้ปูทางให้มีการปรับโครงสร้าง

สร้างระบบการศึกษาและทำให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการโรงเรียน โดยให้มีตัวแทนตามลักษณะการแบ่งเขตทางภูมิศาสตร์ของโรงเรียนทั้ง 11 เขต (แทนที่จะคัดเลือกตามศาสนาเช่นที่เคย)

เป้าหมายของรัฐในการก่อตั้งระบบใหม่ขึ้น ทั้งในการศึกษาระดับต้น ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือ การพัฒนาการศึกษาโดยรวมทั้งระบบและสร้างความน่าเชื่อถือสำหรับลูกค้าและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงทั้งผลการเรียนของนักเรียนและค่าใช้จ่ายในการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาได้มีการปรับโครงสร้างในส่วนของวิทยาลัยของรัฐ การสร้างวิทยาลัยนอร์ธแอตแลนติกให้เป็นวิทยาลัยประจำรัฐ (จากวิทยาลัยของทั้ง 5 ภาค) กระบวนการเปลี่ยนแปลงขั้นสุดท้ายคือ การดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ทางการศึกษาระดับ 3 – 5 ปี ทั้งนี้ กิจกรรมทั้งที่เป็นเรื่องใหม่และที่กำลังดำเนินการอยู่มีจำนวนมาก ได้แก่

- พัฒนาหลักสูตรร่วมและเครื่องมืออุปกรณ์ในการประเมินสำหรับระดับอนุบาลถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยร่วมมือกับรัฐอื่นๆ ในแถบแอตแลนติก
- โปรแกรมใหม่สำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- จัดทำรายงานตัวบ่งชี้ผลการเรียนและบัตรรายงานของโรงเรียนในรัฐ เพื่อรายงานให้ผู้ปกครองนักศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาและ

ผู้ถือหุ้นรายอื่น ๆ ทราบถึงผลการเรียนการสอนของระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับหลังมัธยมศึกษา

- ตั้งจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้มีมาตรการวัดผล โดยให้มีเป้าหมายของแต่ละปีจนถึง พ.ศ. 2545

- ตั้งคณะกรรมการสำหรับโรงเรียนที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส (Francophone) ประจำรัฐ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2540

- คงไว้ซึ่งการเน้นความสำคัญของการรักษาและพัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในโรงเรียนระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกโรงเรียน โดยจัดทำโครงการ Stem Net และกิจกรรมอื่นๆ ทั่วประเทศ

- พัฒนาคุณภาพของการบริการที่จัดให้นักศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา รวมถึงการจัดให้มีการถ่ายโอนโปรแกรม การศึกษาแบบก้าวหน้า การประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ล่วงหน้าและการเข้าถึงความช่วยเหลือทางการเงินให้ดีขึ้น

- ให้สานต่อโปรแกรมการยกเลิกภาระเงินกู้ของนักศึกษา โดยช่วยเหลือผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาที่กู้ยืมเงินจากรัฐบาลกลางและรัฐมากเกินไปกว่าระดับนี้ที่กำหนดไว้ โดยรัฐจะยกเลิกภาระหนี้ส่วนต่างให้

- ให้ความสำคัญแก่ช่วงการเปลี่ยนผ่านของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยโดยดำเนินการสำรวจติดตาม

ตามผลจากกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับหลังมัธยมศึกษา

การเปลี่ยนแปลงสู่ชีวิตที่มีบทบาทร่วมในสังคมและชุมชน

คำจำกัดความ

การเปลี่ยนแปลงในที่นี้คือ การที่ประชากรที่อายุน้อยจะต้องผ่านระบบการศึกษาไปสู่บทบาทของผู้ใหญ่ที่จะต้องทำงาน เป็นประชากรที่รับผิดชอบ และมีความเกี่ยวข้อง/มีส่วนร่วมกับชุมชน ส่วนสำคัญในชีวิตของนักเรียนนักศึกษาคือ การสำเร็จการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา การสำเร็จการศึกษเป็นสัญญาณของการย้ายจากสถาบันการศึกษาไปสู่โลกของการทำงาน อย่างไรก็ตาม การ

เตรียมความพร้อมไปสู่การจ้างงาน ไม่ใช่วัตถุประสงค์เพียงประการเดียวของการศึกษา สิ่งอื่น ๆ ที่สำคัญต่อความสุขทั้งส่วนบุคคลและสังคมก็คือ การได้ใช้ชีวิตที่น่าพึงพอใจ การมีส่วนร่วมในการสร้างชุมชนที่ดี และการมีบทบาทร่วมในสังคมอย่างเต็มที่

บ่อยครั้งที่การออกจากโรงเรียนไปเข้าทำงานไม่ใช่สิ่งที่เรียบง่าย เป็นไปตามกฎเกณฑ์และเป็นไปในทิศทางเดียว โดยข้อเท็จจริงการเปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นเหตุการณ์เดียว แต่เป็นกระบวนการหรือชุดของกระบวนการที่ใช้ระยะเวลา นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากทำงานแบบไม่เต็มเวลาในขณะที่เรียนไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากเมื่อได้งานเต็มเวลาทำแล้ว ก็จะหันไปศึกษาต่อภาคค่ำหรือในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ในขณะที่บางส่วนก็ออกจากตลาดแรงงานเพื่อกลับไปเข้าเรียนในโรงเรียน ด้วยความมุ่งหวังที่จะพัฒนาสู่ทางในหน้าที่การงานสำหรับผู้คนจำนวนมาก มีเหตุผลต่าง ๆ นานัปการที่ทำให้การออกจากโรงเรียนไปเข้าทำงานไม่ใช่เหตุที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก

วิธีการที่ประชาชนแคนาดาเข้าร่วมและออกจากระบบการศึกษา ส่งผลกระทบต่อวิธีการจัดโปรแกรมต่าง ๆ โรงเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงสถาบันในระดับหลังมัธยมศึกษา ควรจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไรจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการอันหลากหลายของนักเรียนนักศึกษา

ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2503-2512 คนงานในประเทศอุตสาหกรรม จำนวนเกือบครึ่งหนึ่งมีส่วนร่วมในการผลิต อย่างไรก็ตาม ภายใต้อิทธิพลของ พ.ศ. 2543 จะไม่มีประเทศที่พัฒนาแล้วประเทศใดใช้แรงงานจำนวนมากกว่า 1 ใน 8 เพื่อให้ทำหน้าที่ในการผลิตและขนย้ายสินค้าดังเช่นในอดีต

แนวโน้มใหม่

ในทศวรรษที่ผ่านมาแนวโน้มใหม่ ๆ เกิดขึ้น มากมาย นักเรียนนักศึกษาชะลอการเข้าเรียนในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย โดยใช้เวลาเรียนยาวนานกว่าในอดีต และอาจเข้า - ออกจากโรงเรียนบ่อยๆ อายุของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในระดับหลังมัธยมศึกษาเปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกัน จำนวนนักศึกษาที่อายุต่ำกว่า 19 ลดลง ในขณะที่จำนวนนักศึกษาอายุ 25 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น การว่างงานในกลุ่มเยาวชนมีอัตราสูงและนักศึกษาจำนวนมาก เลื่อนระยะเวลาศึกษาต่อในระดับหลังมัธยมศึกษา หรือหวนกลับมาเรียนเมื่อมีอายุมากขึ้น

ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2523-2532 งานวิจัยต่าง ๆ ได้ชี้ให้เห็นว่า ประชากรที่อายุน้อย จำนวนร้อยละ 66 หรือ 2 ใน 3 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในช่วงหลังจากนั้น แสดงให้เห็นว่า ประมาณร้อยละ 86 หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า นักเรียน 6 ใน 7 คน สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งอาจเป็นพวกที่เรียนตามปกติอย่างต่อเนื่องหรือพวกที่กลับเข้าเรียนในภายหลังก็ได้

นักศึกษาเลือกโปรแกรมในระดับหลังมัธยมศึกษาอย่างกว้างขวาง และนับตั้งแต่ พ.ศ. 2526 มีแนวโน้มที่น่าสังเกตดังนี้

- ในบางเขตการปกครอง ผู้หญิงที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาด้านสุขภาพ วิศวกรรม รวมทั้ง ธุรกิจและพาณิชยกรรม มีจำนวนลดลงมาก

- การลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และโปรแกรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การลงทะเบียนในโปรแกรมวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีจำนวนลดลงมาก

- นักเรียนนักศึกษาที่มีวุฒิภาวะ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากในระบบการศึกษาทุกระดับ

แนวโน้มล่าสุดที่น่าสังเกตเป็นพิเศษคือ การเรียนรู้ได้กลายเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบอัตราการเข้าร่วมในระบบโรงเรียนในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2536 และระหว่าง พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2539 ดังนี้

- ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2536 อัตราการเข้าร่วมในระบบโรงเรียนในรัฐและปริมณฑลต่าง ๆ สำหรับกลุ่มอายุ 15 – 24 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15 เป็นร้อยละ 26

- ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2539 อัตราการเข้าร่วมในโปรแกรมการศึกษาทั้งในโรงเรียนของรัฐ มหาวิทยาลัยและ

สถาบันอาชีวศึกษา ในรัฐและปริมณฑลต่าง ๆ สำหรับกลุ่มอายุ 35–54 ปี เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า หรือเท่ากับ 73,000 คน

กล่าวโดยสรุป การศึกษาและการฝึกอบรมต่อเนื่องกลายเป็นสิ่งที่สำคัญ เมื่อประชาชนต้องปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป ระบบการศึกษาของแคนาดาก็ยังคงต้องปรับโปรแกรมให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชากรหรือนักเรียนนักศึกษาที่มีจำนวนมากขึ้นและมีอายุเพิ่มมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การขยายขอบเขตของโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อช่วยเหลือประชากรที่มีอายุน้อยให้กลับเข้าเรียนในโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาและการฝึกอบรมในขั้นสูงขึ้น

การศึกษาและความสามารถทางเทคนิคในระดับที่สูงขึ้น จำเป็นสำหรับงานทุกประเภท ไม่ใช่เฉพาะงานใหม่ๆ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2533 งานที่ต้องการใช้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 1.3 ล้านตำแหน่ง ส่วนงานสำหรับประชากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่านั้น มีจำนวนลดลงถึง 800,000 ตำแหน่ง ดังนั้น ยิ่งเรียนสูงเท่าใด ก็ยังมีโอกาสที่จะหางานดี ๆ ได้มากเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงในอีกแง่หนึ่งคือ ระยะเวลาในช่วงระหว่างการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน (หมายถึง บุคคลที่ไปเรียนเต็มเวลาและไม่ทำงาน ทั้งงานแบบเต็มเวลาและแบบไม่เต็มเวลา) จนถึง

ช่วงที่ทำงานโดยไม่ได้เรียน (หมายถึง บุคคลที่ทำงานเต็มเวลาและไม่ได้เรียน ทั้งเรียนแบบเต็มเวลาและแบบไม่เต็มเวลา)

สำหรับในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ระยะเวลาตามนัยข้างต้นจะเท่ากับ 6 ปี โดยเฉลี่ยในประเทศประชาธิปไตยทางตะวันตก และจะเท่ากับ 7 ปีโดยเฉลี่ยในประเทศแคนาดา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเยาวชนแคนาดาทำงานและเรียนไปพร้อมๆ กันในทันที ก่อนที่จะได้งานทำแบบเต็มเวลา นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 แคนาดา เดนมาร์ก ออสเตรเลีย และเนเธอร์แลนด์ มีสัดส่วนของประชากรที่อายุน้อยซึ่งทำงานและเรียนไปพร้อมๆ กันเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับกรฝึกงานอย่างเป็นทางการ อาจกล่าวได้ว่าประชากรที่อายุน้อยเหล่านี้ อยู่ในโปรแกรมการเรียนรู้ประสบการณ์จากการทำงานอย่างเป็นทางการ โดยผสมผสานการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือระดับหลังมัธยมศึกษาเข้ากับการทำงานแบบไม่เต็มเวลา หรือ โดยผสมผสานการทำงานแบบเต็มเวลาเข้ากับการทำงานแบบไม่เต็มเวลา

ระบบการศึกษาและความท้าทายใหม่ๆ

รัฐและปริมณฑลต่างๆ กำลังดำเนินกิจกรรมด้านการศึกษาและการฝึกอบรม เพื่อช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลงจากการเข้าเรียนในโรงเรียนไปสู่การทำงาน โดยเฉพาะสำหรับประชากรที่อายุน้อย กิจกรรมหลายอย่างอาศัยพื้นฐานจากแบบจำลองสากลที่ประสบความสำเร็จในหลายๆ ประเทศ โดยรัฐและปริมณฑล ต่างๆ ได้ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

สมกับความต้องการของภูมิภาคหรืออาศัยพื้นฐานจากโปรแกรมที่มีอยู่ โดยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการตอบสนองของความเปลี่ยนแปลงในเขตของตน

ตัวอย่างของวิธีการที่ระบบการศึกษาตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ ๆ ได้แก่

โปรแกรมการให้ที่ปรึกษาที่น่าเชื่อถือและมีประสบการณ์ให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่ขาดประสบการณ์ (Mentoring Program) ทั้งในด้านการศึกษาและการทำงาน

- ในนิวฟันด์แลนด์ มีโปรแกรมการเรียนการสอนแบบตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มย่อย (Tutoring for Tuition) สำหรับให้นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ได้เข้าถึงการเรียนการสอนกลุ่มย่อยหรือมีที่ปรึกษาเป็นต้นแบบ (Peer Tutoring and Mentoring)

โปรแกรมสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น ชนเผ่าอะบอริจิน ชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ หรือเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง

- รัฐแอลเบอร์ตาใช้วิธีการถ่ายทอดการเรียนรู้ – เยาวชนสัมพันธ์ (Learning Transactions for Youth – Youth Connections) สำหรับประชากรที่มีอายุน้อยซึ่งจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแต่ขาดทักษะและคุณสมบัติที่เหมาะสมซึ่งจำเป็นในการทำงาน ส่วนรัฐแมนิโทบาได้จัดกิจกรรมร่วมระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นขึ้น เรียกว่าความร่วมมือเพื่อพัฒนาอาชีพ (Partners for Careers) โดยรัฐจะพัฒนา

ความสัมพันธ์กับภาค เอกชนที่ให้ความสำคัญแก่ชนเผ่าอะบอริจินที่ สำเร็จการศึกษา เพื่อลดอัตราว่างงานของประชากรเผ่าอะบอริจิน

โปรแกรมการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการหา งานให้ทำโดยให้ทางเลือกและคำปรึกษาที่มีขอบเขตอย่าง กว้าง ขวาง

- หลักสูตรใหม่ที่เรียกว่าทักษะเกี่ยวกับอาชีพและเทคโนโลยี

(Career and Technology Studies) ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาชาวแอล เบอร์ตาสสร้างทักษะที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาด เพื่อเตรียม ความพร้อมสำหรับการทำงานหรือการฝึกอบรมในระดับหลังมัธยม ศึกษา

การเป็นหุ้นส่วนระหว่างโรงเรียนและภาคธุรกิจที่ กระตุ้นนักเรียนนักศึกษาให้ศึกษาและฝึกอบรมต่อภายหลังระดับ หลังมัธยมศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ของตนในเรื่องความคาดหวัง ของนายจ้างและให้บริการข้อมูลแก่นักศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ

- รัฐบริติชโคลัมเบียจัดโปรแกรมการทำงานของนักเรียนนัก ศึกษาในช่วงฤดูร้อนและโปรแกรมเพื่อการทำงานของเยาวชน (Student Summer Works & Youth Works Programs) โดยร่วมมือกับแรงงาน ธุรกิจและชุมชนในการเชื่อมโยงระบบการศึกษา การฝึกอบรมและการ ฝึกงานเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างโอกาสการจ้างงานและประสบการณ์ในการ ทำงานสำหรับประชากรที่มีอายุน้อย ส่วนปริญญ์เอดเวิร์ดไอร์แลนด์ได้

พัฒนาความสัมพันธ์กับธุรกิจและองค์กรอื่นๆ ในการประเมินโปรแกรมความร่วมมือต่าง ๆ ที่มีอยู่และพัฒนาโปรแกรมใหม่ ๆ ขึ้น

โปรแกรมความร่วมมือทางการศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและระดับหลังมัธยมศึกษาสามารถเรียนรู้ในห้องเรียนไปพร้อม ๆ กับการทำงานแบบมีผู้ชี้แนะในสถานที่ทำงาน

- รัฐออนแทรีโอประสบความสำเร็จในการศึกษาแบบประสานในระดับมัธยมศึกษา และได้จัดทำโปรแกรมสะพานเชื่อมโยงออนแทรีโอ (Ontario's Bridges) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ช่วยเชื่อมโยงการถ่ายโอนระหว่างโรงเรียนและที่ทำงานโปรแกรมดังกล่าวใช้ระยะเวลา 3 ปีและเหมาะสมกับนักเรียนนักศึกษาที่วางแผนว่าจะทำงานในทันทีที่จบมัธยมศึกษา สำหรับกระทรวงการศึกษาของ คิวเบกได้มีความร่วมมือกับภาคธุรกิจ แรงงาน คณะกรรมการ โรงเรียนและสถาบันการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมด้านอาชีพและเทคนิคในห้องเรียนและที่ทำงาน รัฐคิวเบกมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนการลงทะเบียนในโปรแกรมจาก 4,000 คน เป็น 6,000 คน โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่เด็กผู้หญิงและผู้หญิงที่มีอายุน้อย ในสาขาต่าง ๆ ที่เพศหญิงยังมีส่วนร่วมอยู่น้อยเกินไป

โปรแกรมการปรับโครงสร้างการศึกษาให้เชื่อมโยงกับตลาดแรงงานอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

- รัฐศาสตร์แคนาดาเขามีโปรแกรม “สะพานเชื่อมโยงการจ้างงาน – Bridges to Employment” ซึ่งอาศัยพื้นฐานของความแข็งแกร่งของกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในการฝึกอบรม การฝึกอบรมซ้ำ และการสร้างเสริมทักษะของประชากรให้เหมาะสมกับตลาดแรงงาน โปรแกรมดังกล่าวเชื่อมโยงการฝึกอบรมทักษะกับการจ้างงานและตลาดแรงงานในรัฐฯ โดยตรง ส่วนรัฐยูคอนซึ่งกำลังประสบปัญหามีนักเรียนนักศึกษา มากเกินไป ได้ตระหนักถึงปัญหาทางโครงสร้างของชั้นเรียน และปรับ จาก 3 ระดับ เป็น 2 ระดับ โดยหวังว่ามาตรการดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนนักศึกษาในรัฐอื่น ๆ อยู่ในโรงเรียนเป็นช่วงเวลายาวนานกว่าเดิม ตลอดจนลดจำนวนการเปลี่ยนโรงเรียนและจัดหาบุคคลต้นแบบ (Role Models) ที่มีอายุไล่ให้เป็นแบบฉบับของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

โปรแกรมการฝึกงานสำหรับเยาวชน เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะที่นำไปใช้งานได้จริงสำหรับอาชีพการงานใน บรรยากาศที่มีผู้ชี้แนะและเรียนรู้เนื้อหาสาระทางทฤษฎีในบรรยากาศ ห้องเรียน (ส่วนใหญ่เป็นสถาบันทางเทคนิคระดับหลังมัธยมศึกษา) รัฐนิวบรันสวิกมีโปรแกรมการฝึกงานสำหรับเยาวชน ระยะเวลา 3 ปี โดยให้โรงเรียนประจำแขวงบริหารงาน เพื่อช่วยให้การเชื่อมโยงการถ่ายโอน ระหว่างโรงเรียนและที่ทำงานหรือการเข้าศึกษาต่อในระดับหลังมัธยมศึกษาเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น

การฝึกอาชีพ การจ้างงานโดยทำสัญญาเป็นผู้ฝึกงานและแนวทางอื่นๆ ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพื่อฝึกอบรมอาชีพซึ่งรวมถึงการเรียนรู้การทำงานแบบมีผู้ชี้แนะในสาขาวิชาที่จะต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นพิเศษ รัฐโนวาสโกเชียร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างงาน โดยการจัดการศึกษาแบบประสานและการฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ส่วนในนอร์ทเวสต์ เทร์ริทอรีส์ ได้จัดให้มีโปรแกรมฝึกอบรมระยะเวลา 4 ปี โดยร่วมมือกับรัฐบาลกลางในการเตรียมดำเนินการตาม Inuit สำหรับการจ้างงานในบริการของรัฐที่เป็นตัวแทนในเขตนูนาวูท (Nunavut) ใน พ.ศ. 2542 ซึ่งปริมณฑลใหม่ (New Territory) จะกลายเป็นเขตปกครองตนเอง

ซีเมค (CMEC) คืออะไร

สำหรับประเทศแคนาดา การศึกษาเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกๆ รัฐและปริมณฑล ดังนั้น รัฐมนตรีการศึกษาและที่ปรึกษารัฐมนตรีซึ่งต้องการเวทีที่จะประชุม เพื่อสนทนากันหรือกันในประเด็นที่มีความสนใจร่วมกัน จึงได้ร่วมกันจัดตั้ง “สภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา – Council of Ministers of Education – CMEC” ขึ้นใน พ.ศ. 2510

สภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา เป็นเวทีแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาระดับชาติของประเทศแคนาดา เป็นกลไกที่ผู้บริหารต่าง ๆ ปรึกษากันหรือและดำเนินการในเรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นเครื่องมือในการปรึกษากันหรือและร่วมมือกันระหว่างรัฐและ

ปริมาณพลต่างๆ กับองค์การด้านการศึกษาของชาติและรัฐบาลกลาง รวมทั้งเป็นตัวแทนในระดับระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางการศึกษาของรัฐและปริมาณพลต่างๆ

เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการใช้ภาษาราชการของแคนาดา สภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา ได้ร่วมมือกับรัฐและปริมาณพลต่างๆ ในการจัดการและบริหารโปรแกรมสนับสนุนการใช้ภาษาราชการ และโปรแกรมการให้ทุนสำหรับการเรียนภาษาในช่วงฤดูร้อน (Official – Language Monitor Program & Summer Language Bursary Program) นอกจากนี้ สภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา ยังบริหาร ศูนย์ข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างคุณสมบัติที่จำเป็นในการทำงาน (Canadian Information Centre for International Credentials – CICIC) ซึ่งเป็นศูนย์ที่แคนาดาจัดตั้งขึ้น เพื่อเก็บรักษาฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์การที่เกี่ยวข้องกับอาชีพและการศึกษาและวิธีเสริมสร้างคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบัน รัฐมนตรีศึกษา กำลังร่วมกันดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ของสภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กรณี ได้แก่ กิจกรรมด้านกลยุทธ์พื้นฐานทั่วแคนาดาซึ่งให้เขตการปกครองทั้งหมดมีส่วนร่วมและกิจกรรมในลักษณะสมาคม (consortium) ซึ่งรัฐและปริมาณพลต่างๆ สามารถเลือกที่จะเข้าร่วมและให้การสนับสนุนทางการเงินได้ตามความสมัครใจ

กลยุทธ์พื้นฐานที่ใช้ทั่วประเทศแคนาดา

- ประเมินผลการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ การอ่าน – การเขียนและวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนอายุ 13 – 16 ปี
 - รวบรวมข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับผลของระบบการศึกษาทั่วประเทศ
 - สนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐและปริมณฑลต่าง ๆ ในหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยี การเรียนรู้แบบเปิด ลิขสิทธิ์ และการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
 - จัดทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาของแคนาดาในด้านต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ
 - กำกับดูแลเรื่องการย้ายสถานศึกษาสำหรับนักเรียนนักศึกษา ระดับหลังมัธยมศึกษา โดยการจัดการให้มีการถ่ายโอนหน่วยกิต (Credit Transfer) ระหว่างรัฐและปริมณฑลต่างๆ
- บางรัฐและปริมณฑล ได้จัดตั้งสมาคมต่างๆ ขึ้น รวมถึงสมาคมรับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ดังนี้
- พัฒนาระบบการที่จะวางเป้าหมายและความคาดหวังสำหรับระดับหลังมัธยมศึกษา
 - ร่วมมือกันในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- สำหรับผู้ที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา ติดต่อได้ที่ฝ่ายเลขานุการซึ่งทำหน้าที่ประสานงาน

กิจกรรมของสภารัฐมนตรีการศึกษาของแคนาดา ซึ่งตั้งอยู่ที่นครโทรอนโต ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

COUNCIL OF MINISTERS OF EDUCATION,
CANADA
252 BLOOR STREET WEST,
SUITE 5 – 200
TORONTO, ONTARIO M5S 1V5
TEL. (416) 964-2551
FAX. (416) 964-2296
E-Mail: cmec@cmec.ca
Internet: <http://www.cmec.ca>

ที่ปรึกษา

ดร. รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

นางศรีน้อย โปวาทอง

ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร. สิริพร บุญญานันต์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ผู้พิจารณารายงาน

นางศรีน้อย

โปวาทอง

ผู้แปล	นางสาววิไลลักษณ์	ผดุงกิตติมาลย์
บรรณาธิการ	นางสุรางค์	โพธิ์พฤษภาวงศ์
ผู้ประสานงาน	นางสาวสายวรุณ	บุญคง
	นางสาววิภัสรินทร์	ประพันธ์ศิริ
ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับ	นางสาววิไลลักษณ์	ผดุงกิตติมาลย์